

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 617

CHỈ CÓ TÂM THANH TỊNH MỚI CÓ THỂ TRANG NGHIÊM ĐƯỢC CÔI PHẬT

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Năm ngày 19/08/2021.

Nhà Phật có câu: **“Tâm Tịnh tương ưng cõi Tịnh”**. Tâm ô nhiễm tương ưng cõi ô nhiễm. Hoàn cảnh xung quanh chúng ta là **“y báo”**. Tâm chúng ta là **“chánh báo”**. **“Y báo tùy theo chánh báo chuyển”**. **“Chánh báo”** Thanh Tịnh mới có thể làm cho hoàn cảnh xung quanh trang nghiêm, tốt đẹp.

Chúng ta có thể hiểu vì sao chúng ta đang ở trong hoàn cảnh không tốt. Tâm của chúng ta từ lâu đã bị ô nhiễm. Chúng ta biết rõ điều đó để có thể đối trị & chuyển đổi từ nơi chính mình. Nếu không biết rõ thì chúng ta cứ nghĩ nguyên nhân đến từ bên ngoài, mà không biết rằng nguyên nhân do chính chúng ta. Nếu tâm chúng ta Thanh Tịnh, tương đồng với Phật thì giờ này chúng ta không ở cõi ô nhiễm này. Hiện tại chúng ta đang ở cõi ô nhiễm vì tâm của chúng ta vẫn còn ô nhiễm.

Bồ Tát Địa Tạng đã phát một đại nguyện: **“Địa ngục vị không, thệ bất thành Phật. Chúng sanh độ tận phương chứng Bồ Đề”**. Địa ngục đến bao giờ mới hết chúng sanh đau khổ, hết chúng sanh tội nghiệp? Ngài dùng sức tâm Đại Từ của mình phát nguyện đến với chúng sanh đau khổ nhất để tiếp dẫn. Khi nào địa ngục hết chúng sanh đau khổ thì Ngài mới thành Phật. Đó mới là đại nguyện!

Dù ở trong hoàn cảnh cộng nghiệp, vẫn có biệt nghiệp. Chúng ta không đi tìm biệt nghiệp tốt, mà chúng ta làm để tâm Thanh Tịnh, dùng sức tâm Thanh Tịnh trang nghiêm cõi nước. Đây mới là tâm của Bồ Tát. Chúng ta không vì biệt nghiệp để làm, mà ta làm để thay đổi hoàn cảnh, giống đại nguyện của Bồ Tát Địa Tạng. Ta đang ở trong hoàn cảnh vô cùng khó khăn. Một ý niệm khởi lên, bao trùm khắp pháp giới. Nếu chúng ta phát ra từ trường thiện, phát ra ý niệm vì chúng sanh, không có ý niệm tổn hại đến chúng sanh thì chắc chắn từ trường tốt đẹp đó sẽ cộng hưởng với những từ trường tốt đẹp khác, khiến cho một nơi nào đó trở nên tốt đẹp. Nếu chúng ta phát ra từ trường xấu thì các từ trường xấu sẽ cộng hưởng với nhau, khiến cho một nơi nào đó trở thành thảm họa.

“Tâm Tịnh thời cõi Phật Tịnh”, có nghĩa là tâm ta Thanh Tịnh mới tương ưng với cõi Tịnh, mới có thể kiến tạo ra một thế giới Thanh Tịnh. Phạm phu chúng ta cứ thấy mình nhỏ bé, không tin là mình có thể kiến tạo ra thế giới

Thanh Tịnh. Chúng ta không phát ra được cái tâm đó. Nếu chúng ta mạnh mẽ phát tâm kiến tạo thế giới Thanh Tịnh thì chúng ta vẫn làm được. Đến khởi tâm mà chúng ta còn không khởi được thì làm sao thực hiện được! Chúng ta phải chân thật phát tâm. Tổ sư Ấn Quang dạy: **“Kiến thành tự khả chuyển phàm tâm”**. Điều quan trọng là chính ta phát tâm ở mức nào. Người có tu hành thì phát tâm làm sao cho gia đình của mình an ổn, làm sao cho đạo tràng của mình an ổn, làm sao cho cả thế giới của mình an ổn. Tâm này vẫn nhỏ hẹp, vẫn còn giới hạn. Tâm của Phật là tận hư không khắp pháp giới, không có bờ mé. Trong ta có tâm Phật, đầy đủ không thiếu nhưng tâm này của chúng ta bị mai một. Chúng ta biết để để khởi dụng tâm.

Đợt dịch bệnh này nhiều người cảm nhận sâu sắc nỗi khổ của chúng sinh khi chúng ta ở trong cùng hoàn cảnh với họ. Phật Bồ Tát **“hòa quang hồng trần”**, cùng ở trong cảnh khổ để cảm nhận sự đau khổ của chúng sanh, nhắc thức chúng sanh, giúp chúng sanh giác ngộ. Chúng ta một ngày nấu 2000 chai nước, 2000 suất cơm để phụng vụ đội ngũ y bác sĩ chống dịch cũng chỉ là một phần rất rất nhỏ.

Nhà Phật nói: **“Tâm lớn thì lượng mới lớn”**. **“Lượng”** là sức dung chứa. Khi tâm đã lớn, bầu tâm, vùng tâm mở được bao nhiêu thì lượng tâm dung chứa được hết bấy nhiêu. Chúng ta đừng sợ phát tâm lớn mà không có sức chứa, chỉ sợ chúng ta không phát được tâm. Chúng ta không chỉ phát tâm suông mà phải chân thật phát tâm mạnh mẽ & chắc chắn. Thầy đã nhiều lần nói: **Chúng ta đừng ngồi đó mà ngưỡng mộ người khác! Chúng ta phải tập làm, chân thật làm, làm từ từ rồi tâm mình rộng lớn lúc nào không biết**. Con người ta sợ dĩ bị chướng ngại vì khởi tâm động niệm đều là được mNg, tốt xấu, thành bại, hơn thua, lời lỗi. Chúng ta phải biết rõ nguyên nhân để có cách đối trị.

Thầy cũng như mọi người, nghe theo Hòa thượng dạy và tập làm. Lần đầu tiên làm, Thầy cảm thấy xót: **“Chuyến đi này mình lỗ 40 – 50 chục triệu! Thôi mình cố lần này, lần sau sẽ bù lỗ”**. Lần sau, Thầy lại tự hẹn với chính mình như vậy: **“Thôi mình cố lần này, lần sau sẽ bù lỗ”**. Sau mỗi một lần tự nhủ như vậy thì mức độ xót xa giảm dần, sau đó Thầy hoàn toàn hoan hỷ phát tâm lỗ trắng trong tất cả các chuyến đi, rồi tự nhiên thành quen. Những lần đi nước ngoài, Thầy tiêu hết sạch tiền, không còn một xu nào mang về nhưng tâm không có một chút tư lự. Chúng ta đều phải tập. Thầy bắt đầu dĩ nói ra cách Thầy đã làm. Nhiều người cho rằng Thầy nói ra như vậy là khoe khoang.

Hòa thượng nói: **“Tâm lớn thì lượng lớn. Lượng lớn thì phước lớn”**. Lượng không lớn thì phước không lớn. Chúng ta hàng ngày đều đọc: **“Nguyện dĩ thử công đức, trang nghiêm Phật Tịnh Độ”**. Chúng ta làm gì có công đức để trang nghiêm cõi Phật, chỉ là đọc suông nhưng không có kết quả. Hòa thượng nói: **“Bạn muốn trang nghiêm cõi Phật, trang nghiêm cõi Tịnh Độ thì tâm bạn phải thật làm”**.

Chúng ta phải làm từ từ. Hòa thượng cũng làm dần dần. Hồi Hòa thượng còn trẻ, khi Đại sư Chương Gia dạy Hòa thượng bố thí thì điều đầu tiên Hòa thượng nghĩ đến là cơm áo gạo tiền, nghĩ rằng mình không có tiền để bố thí. Nhưng Ngài đã nghe lời và thật làm, bắt đầu bố thí từ một đồng, bắt đầu từ con số nhỏ nhất. Lúc đầu Hòa

thượng không cho ai mượn sách, sau đó dần dần Ngài cho mượn sách cũ, rồi về sau cho mượn sách mới, cuối cùng thì Hòa thượng tặng luôn sách mới cho mọi người, tặng rất nhiều. Ngài đã cho mình phép thử xem tâm mình ở mức độ nào.

Từ lâu nay Thầy đã không giữ tiền. Khi học trò thông báo nhận được một khoản tiền nào đó thì tâm Thầy cũng vui, nếu nói không vui thì không đúng. Nhưng ngay sau đó Thầy lập tức chuyển đổi tâm. Bây giờ dù đi đâu, làm bất cứ việc gì, Thầy đều làm hết sức nhiệt tình, không hề so đo tính toán. Vậy thì tâm mình mới Thanh Tịnh, an vui. Phật dạy: **“Tâm Tịnh mới trang nghiêm cõi Tịnh”**. Hòa thượng nói: **“Nguyên dĩ thử công đức, trang nghiêm Phật Tịnh Độ”**. Chúng ta nhất định phải hiểu rõ cái gì là công đức. Tâm Thanh Tịnh là công đức. Chỉ có tâm Thanh Tịnh mới trang nghiêm được cõi Phật, tâm chưa Thanh Tịnh thì chưa trang nghiêm được cõi Phật”.

Nếu trong lúc tụng Kinh gõ mõ nhưng tâm chúng ta đầy vọng tưởng phiền não thì tâm không Thanh Tịnh. Tâm hạnh của chúng ta không Thanh Tịnh thì không thể trang nghiêm cõi Phật, không thể vào được cõi Phật.

Hòa thượng nói: **“Các vị phải nên biết, thế giới của chư Phật hay thế giới Tây Phương Cực Lạc của Phật A Di Đà còn có rất nhiều những vị Bồ Tát. Những vị Bồ Tát này đều dùng tâm Thanh Tịnh, diệu hạnh Thanh Tịnh của mình để trang nghiêm cõi Phật”**. Tâm chúng ta không Thanh Tịnh mà chúng ta đến cõi Phật thì chúng ta tạo thành sự ô nhiễm cho cõi đó, khiến nơi đó không Thanh Tịnh. Chúng ta muốn vãng sanh, chúng ta thật lòng xét xem tâm mình có vãng sanh được không? Nếu tâm này mà vãng sanh thế giới Cực Lạc thì nơi đó là nơi chứa tội phạm! Nói như vậy để đánh thức thôi chứ nếu tâm chúng ta không Thanh Tịnh, tâm ta vẫn còn nguyên si tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn, không tương ứng với Phật thì chúng ta không thể vãng sanh về cõi Phật, không thể khế nhập được cảnh giới của Phật.

Nếu ngay tại thời điểm này, chúng ta giữ được tâm Thanh Tịnh thì chúng ta đang ở nơi Cực Lạc, dù bên ngoài ô nhiễm nhưng trong tâm ta vẫn Thanh Tịnh. Hòa thượng nói: **“Cho dù chúng ta nắm tay Phật cùng đi trong cõi Ta Bà này, tâm Phật thì Thanh Tịnh, Phật đang ở trong cõi Thường Tịch Quang. Nhưng tâm chúng ta vẫn ô nhiễm tràn đầy”**. Phật nắm tay chúng ta cùng đi, Tâm Phật thì Thanh Tịnh, tâm chúng ta thì vẫn ô nhiễm, xen tạp, lo nhà lo cửa, lo công việc.

Hòa thượng nói: **“Cho nên các vị phải nên biết, trang nghiêm cõi Phật thì phải làm bằng cách thường thường giữ tâm Thanh Tịnh, giữ hạnh Thanh Tịnh. Tâm của chúng ta là chánh báo. Cõi nước chúng ta đang ở là y báo. Muốn y báo và chánh báo đều trang nghiêm thì tâm Tịnh tương ứng với cõi Tịnh”**.

Chúng ta ngày ngày đang tu học, đọc Kinh niệm Phật mà tâm không Thanh Tịnh thì tương lai hưởng quả báo nơi 6 cõi, không thể tương ứng cõi Phật, mà chỉ tương ứng 6 cõi ô nhiễm là Trời, Người, A Tu La, Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh. Tâm ta còn ô nhiễm thì không thể nào vượt thoát khỏi 6 cõi luân hồi.

Nếu chúng ta muốn vãng sanh về thế giới của Phật, muốn sống trong thế giới của Phật, muốn di dân về thế giới của Phật thì phải có “visa” Thanh Tịnh. Không có đại sứ quán của Phật đóng “visa” cho chúng ta mà khi tâm chúng ta đủ Thanh Tịnh thì sẽ tương ứng với cõi Phật. Hòa thượng nói: **“Trên “Kinh A Di Đà”, Phật nói: “Thế giới Tây Phương Cực Lạc là nơi chư Thượng Thiện Nhân câu hội nhất xứ”. Nếu chúng ta đang ở trong cõi ô nhiễm, đang ở trong hoàn cảnh vô cùng khó khăn thì phải biết đó là do chính mình tạo nên. Ta đã tạo ra hoàn cảnh xấu ác, ta biết rõ để điều chỉnh tâm của mình”**. Trong khoảng thời gian dịch bệnh này, nhiều người trước đây chỉ khoe mẽ tiền của, khoe xe sang, nhà sang. Bây giờ họ cảm nhận được sự vô thường nên họ ra sức làm việc thiện. Có doanh nghiệp tư nhân phát tâm làm những khay thức ăn rất ngon, mua màn mới để giúp cộng đồng vượt qua đại dịch. Chúng ta nếu có thể giúp được việc gì thì hãy ra sức mà làm.

Hòa thượng nói: **“Thế giới Tây Phương Cực Lạc là nơi chư Thượng Thiện Nhân câu hội nhất xứ”. Người ở thế giới cõi Phật đều là Bồ Tát, những bậc Thượng Thiện nhân cùng ở một nơi. Tâm chúng ta không Thanh Tịnh thì chúng ta làm sao ở chung được với các Ngài. Nếu chúng ta tụng Kinh niệm Phật mà chân thật làm đến được tâm Thanh Tịnh thì mới có công đức. Phước đức không giải quyết được vấn đề”**. Đa số chúng ta chỉ tạo được phước đức. Chúng ta bố thí cúng dường nhưng vẫn thấy mình là người cho, thấy người nhận, thấy đồ được cho. Đây thuộc về phước đức. Chúng ta nhất định phải tu công đức thì mới có thể liễu thoát sanh tử, vượt ra ngoài 6 cõi.

Tâm của chúng ta không hề nhỏ bé. Năng lực của tâm chúng ta rất mạnh. Tâm của chúng ta đủ sức lay chuyển, có thể chuyển đổi uế độ thành Tịnh Độ. Chúng ta biết rõ rồi thì từ nơi tâm mà làm. Chúng ta phải phát tâm rộng lớn, vô cùng vô tận không có bờ mé. Chúng ta cần có quá trình, phải thật làm, tập làm. Tâm chúng ta phát ra lớn bao nhiêu thì lượng tâm lớn bấy nhiêu, công đức phước báo lớn bấy nhiêu. Lượng lớn thì phước lớn, lượng nhỏ thì phước nhỏ. Chúng ta phải hiểu rõ để dụng tâm.

Bài hôm nay, Hòa thượng nhắc chúng ta chỉ có tâm Thanh Tịnh mới có thể trang nghiêm Tịnh Độ, mới có thể thay đổi quốc độ, thay đổi được hoàn cảnh sống. Nếu tâm ta không Thanh Tịnh, vẫn xen tạp thành bại, hơn thua, tốt xấu, tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn thì không thể thay đổi. Tâm ô nhiễm tương ứng với cõi ô nhiễm. Tâm Thanh Tịnh tương ứng với cõi Tịnh. Tâm Thanh Tịnh càng cao như Tâm Phật thì chúng ta dù đang ở cõi Ta Bà nhưng cũng đang ở cõi Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!